

An Mulder overleden

'n Stille kracht, 'n stoere kracht is van ons heengegaan.

Anna Mulder - van der Ruit

Overall was zij beminnelijk, vriendelijk en dominerend aanwezig. Op onze bestuursvergaderingen, op de redactievergaderingen en ook daar waar 'Het Vogeljaar' zich naar buiten presenteerde, zoals bij de uitreiking van de prijzen bij de jaarlijkse Vogelfotoparade. Zij had oog voor de grote lijnen, maar ook de details werden tot in de perfectie uitgewerkt. An Mulder is van ons heengegaan. Op 12 juni is zij gestorven, moedig en flink zoals zij haar hele leven is geweest.

An Mulder is eigenlijk al van het vroege begin nauw verbonden met 'Het Vogeljaar'. Toen haar man Ap Mulder als afgevaardigde van de Vogelwerkgroep van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging toetrad tot onze redactie kwamen wij regelmatig in de Wallerstraat te Delft vergaderen en An was dan de volmaakte gastvrouw. Zij zorgde voor geanimeerdheid en gezelligheid en daarbij niet te vergeten allerlei lekkere hapjes om de inwendige mens te versterken.

Toen haar man Ap stierf, was het eigenlijk vanzelfsprekend dat An de plaats van Ap innam. Daarbij bleef het niet want behalve redactie-

lid was zij ook lange tijd secretaresse van onze stichting, om na de dood van onze penningmeester Jan Dekker ook het penningmeesterschap op zich te nemen.

Bij al ons werk is Anna dus jarenlang nauw betrokken geweest. Wij voelden ons altijd één grote familie als wij bij elkaar kwamen en daarbij hebben wij An altijd als 'Moeder van Het Vogeljaar' beschouwd. Zij kon moeilijkheden op een tactische wijze oplossen en zorgde vooral ook voor een goede onderlinge band.

Behalve voor 'Het Vogeljaar' bleef An ook een nauwe band met de Koninklijke Natuurhistorische Vereniging houden en zij leidde in de loop der jaren heel wat buitenlandse excursies. Zij hield van reizen en zolang haar gezondheid dat toeliet, heeft zij ook elke gelegenheid te baat genomen om haar horizon te verbreden en te verruimen.

An was een heel bijzondere vrouw. Zij had niet alleen een grote interesse voor de vogels

maar voor de hele natuur, ja evenveel voor kunst en cultuur.

Zij had een brede belangstelling en een grote vrienden- en kennissenkring, mede ten gevolge van haar reizen. Het afgelopen jaar moest zij het wat kalmer aan doen en het was nog niet zo lang geleden afgesproken dat zij haar werkzaamheden als penningmeester in 1992 zou overdragen.

Zij ontbrak vrijwel nooit op onze vergaderingen en haar mening en ideeën werden gerespecteerd. Zij was ondernemend van geest en het ontbrak haar niet aan vele contacten. Wij zullen haar als spil van de stichting erg missen en wij zullen trachten in haar voetstapen verder te werken.

An Mulder heeft ongetwijfeld een rijk leven gehad, natuurlijk zoals ieder ander met z'n ups en downs, waar wij in hebben gedeeld. Wij herinneren ons de gezellige bijeenkomsten bij haar thuis waarvoor zij al dagen tevoren druk bezig was. De gezelligheid vierde bij het samenzijn hoogtij en dit heeft de saamhorigheid, die naar buiten ook zo duidelijk bij anderen naar voren kwam, sterk bevorderd. Die saamhorigheid heeft er bovendien toe geleid dat wij aan de vooravond van onze veertigste jaargang staan. Tot dit resultaat heeft An Mulder veel bijgedragen.

Onze gedachten gaan thans in de eerste plaats naar haar dochter, schoonzoon en kleinkinderen die een heel bijzondere moeder en oma zullen moeten missen.

Redactie.

Nieuw DLO*-Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek

Het DLO-Rijksinstituut voor Natuurbeheer (RIN-DLO) en het DLO-Instituut voor Bosbouw en Groenbeheer 'De Dorschkamp' (IBG-DLO) zijn met ingang van 15 augustus 1991 samengevoegd tot een nieuw instituut, het DLO-Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek (IBN-DLO). Binnenkort vallen de benoemingen te verwachten van dr. A.B.J. Sepers tot directeur van het nieuwe Instituut en van mevrouw dr. G.J.S. van Iersel tot adjunct-directeur tevens plaatsvervangend-directeur. Mevrouw Van Iersel zal deze functie drie jaar vervullen.

De samenvoeging van de instituten zal leiden tot een versterking van het toegepaste onderzoek op het gebied van natuur, bos en openbaar groen. Het nieuwe instituut, dat de status van rijksinstituut zal krijgen, zal toegepast wetenschappelijk onderzoek gaan verrichten ten dienste van een ecologisch, economisch en maatschappelijk verantwoorde ontwikkeling en instandhouding van natuur, bos en stedelijk groen in het landelijke en stedelijke gebied.

Het IBN-DLO zal circa 200 formatieplaatsen krijgen toegewezen. Met inachtneming van de geldende rechtspositionele regelingen zullen bij deze samenvoeging gedwongen ontslagen worden voorkomen. Voor onder meer de integratie van het onderzoek zal het nieuwe instituut, uitgezonderd de vestigingen op Texel en Terschelling, op zo kort mogelijke termijn op één plaats, Wageningen, worden gehuisvest.

Het IBN-DLO krijgt de volgende taken:

- onderzoek ten behoeve van de beleidsvorming van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
- ecologisch onderzoek aan dieren, planten en (aquatische en terrestrische) ecosystemen ten behoeve van het behoud, de bescherming, de ontwikkeling en het herstel van natuur, bos en stedelijk groen (soorten, levensgemeenschappen en biotopen waarvoor Nederland een internationale verantwoordelijkheid draagt)
- onderzoek aangaande de ecologische aspecten van het landelijk gebied ten behoeve van de bestemming, de inrichting en het beheer
- onderzoek aangaande ecotoxicologische en vitaliteitsaspecten van terrestrische en aquatische ecosystemen
- onderzoek op het terrein van het faunabeheer, de faunabescherming en het beheer van schadelijke soorten
- methodiekontwikkeling met behulp van andere geografische informatiesystemen (GIS) en remote sensing voor inventarisaties en monitoring op het gebied van natuur, bos en stedelijk groen
- kennisontwikkeling inzake beheermaatregelen en -systemen voor een ecologisch, bedrijfseconomisch, technisch en maatschappelijk verantwoord beheer van natuur, bos en stedelijk groen in het landelijk en stedelijk gebied
- methodiekontwikkeling ten behoeve van een ecologisch, bedrijfseconomisch, technisch en maatschappelijk verantwoorde bedrijfsvoering door beheerders van terreinen in het landelijk en

stedelijk gebied

- kennisontwikkeling ten aanzien van het recreatieve gebruik van natuur, bos en stedelijk groen
- kennisontwikkeling inzake een geïntegreerde bestrijding van ziekten en plagen in bossen, beplantingen en groenvoorzieningen
- kennisontwikkeling ten behoeve van een op de gebruikswaarde afgestemde selectie van boomsoorten.

Benoemingen

De directie van het IBN-DLO zal, omdat in de komende drie jaar veel extra aandacht gevraagd wordt voor de samenvoeging van de twee instituten en in verband met de vestiging op verscheidene plaatsen, worden versterkt met een adjunct-directeur tevens plaatsvervangend directeur. Na deze periode zal een van de hoofden van de op te richten onderzoekseenheden als plaatsvervangend directeur gaan optreden.

Anton Sepers (45) studeerde microbiologie en biochemie aan de Rijksuniversiteit Groningen. Na zijn afstuderen was hij werkzaam bij het Delta Instituut voor Hydrobiologisch Onderzoek te Yerseke. In 1979 promoveerde hij op een proefschrift, getiteld 'De aerobe mineralisatie van aminozuren in aquatische milieus'. Dr. Sepers werd 1 maart 1986 benoemd tot directeur van het DLO-Rijksinstituut voor Natuurbeheer van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

Trudy van Iersel (41) studeerde morfologische zoölogie en bestuurskunde aan de Universiteit van Amsterdam. Van 1974 tot 1986 was zij verbonden aan deze universiteit. In 1985 is mevrouw Van Iersel gepromoveerd op een proefschrift met de titel 'A contribution to pelagic zoogeography of the mid north Atlantic Ocean'. Zij trad in 1986 in dienst van de Dienst Landbouwkundig Onderzoek van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Sinds 1990 was mevrouw Van Iersel consulents Managementontwikkeling bij het ministerie.

* DLO = Dienst Landbouwkundig Onderzoek

Steenuil in Zuidwest-Utrecht 1990

In 1990 is in het zuidwestelijk deel van de provincie Utrecht geïnventariseerd op het voorkomen van de Steenuil als broedvogel. Het betreft twee ruilverkavelingsgebieden.

Er zijn circa 140 territoria vastgesteld. Als cultuurvolgers heeft de soort zich ten opzichte van het verleden (vanaf 1970) in aantal weten te handhaven. De ruilverkaveling Lopikerwaard en Schalkwijk hebben tot op heden geen direct meetbare achteruitgang veroorzaakt. Zonder ruilverkaveling was de soort mogelijk in groter aantal voorgekomen.

G. Abel & W. Stoopendaal: Steenuilen in Zuid-West Utrecht. 9 bladzijden (1990). Uitg. Vogelwacht Utrecht, afdeling Nieuwegein/IJsselstein. Het verslag is verkrijgbaar door overmaking van f 7,50 (inclusief portokosten) op postgiro 3 794 882 ten name van G.H. Abel, IJsselstein, onder vermelding van 'Steenuil in ZW-Utrecht 1990'.